

दुताऽठक् । गातागतिक यातायातनिष्ठादिते त्रि० पूर्वं
गतं पञ्चादागतम् । २पक्षगतभेदे जटाधरः । गम-
कर्त्तरि क्तं । कर्म० । पूर्वं गते पञ्चादागते त्रि० । खग-
गतिशब्दे विवृतिः । आ+गम-क्तिन् गतोत्तरमागतिः ।
गतातरिण्यत् स्त्री । “जावालिरपि जानीते लोकस्यास्य
गतागतिम्” रामा० अयो० ११० ।

गताध्वन् त्रि० गतः अध्वा येन । १गतमार्गे २जाततत्त्वे च
‘गताध्वा च्छिन्नसंशयः’ भा०शा० २२२ अ० । स्त्रियां “डावुभा
भ्यामचतरस्याम्” पा०वा डाप् । सा च १चतुर्दशीयुक्ता-
मावास्यायां खर्विताशब्दे ०४६६ प्र० कर्म प्रदीपवाक्यं
दृश्यम् । “अमावास्यां कुर्वीत चन्द्रं दृश्यमानेऽप्येकदा
गताध्वा भवतीति” गोपथब्रा० १।५।१० ।

गतानुगत त्रि० गतस्य गमनस्यानुगतम् अनुगमनम् । १गम-
नामुपगमने । तेन निर्दिष्टं चक्षुर्दृष्टादि०ठक् । गाता-
दुगतक गमनानुगमननिष्पन्ने त्रि० । गतानुगतमन्वस्य
उन् । गतानुगतिक तद्युक्ते त्रि० “गतानुगतिको लोको
न लोकः पारमार्थिकः” पञ्चन० ।

गतान्त त्रि० गत उपस्थितः अन्तः अन्तर्जालोऽस्य । १उप-
स्थितान्तकाले, सुमूर्धे “सम दृष्टस्य कैकेयि ! गतान्तस्य
तपस्विनः” रामा० अ० १२।२० । गतः प्राप्तः अन्तो
येन । २प्राप्तचरमसीमनि च ।

गतायुस त्रि० गतं गतप्रायमायुर्जीवनकालोऽस्य । १प्राप्त-
चरमकाले, गतायुर्लक्षणं सुश्रुतेनोक्तं यथा
“शरीरशीलयोर्व्यस्य प्रकृतेर्विद्वतिर्भवेत् । तस्मादिदं स-
मासेन व्यासतस्तु निबोध मे । शृणोति विविधान्
शब्दान् यो दिव्यानामभावतः । ससुहृदुरमेवानाम-
सम्पत्तौ च निःस्वनान् । तान् स्वनादावष्टह्नाति
मन्यते चान्यशब्दवत् । आस्थारग्यस्वनांश्चापि विपरीतान्
शृणोत्यपि । द्विपञ्चन्द्रेषु रमते सुहृद्वन्द्रेषु कुप्यति । न
शृणोति च योऽङ्गस्मात्तं ब्रुवन्ति गतायुषम् । यस्तूष्ण-
मिव शृङ्गाति ग्रीत, सुष्णश्च ग्रीतवत् । सञ्जातशीतपिण्डको
यश्च दाहेन पीड्यते । उष्णगालोऽतिमोक्षश्च यः शीतेन
प्रवेपते । प्रहाराद्वाभिजानाति योऽङ्गच्छेदमथापि वा ।
पांगुनेवावकीर्णानि यश्च गात्राणि मन्यते । वर्णाभ्य-
भागराज्यो वा यस्य गात्रे भवन्ति हि । स्नातानु-
लिप्तं यश्चापि भजन्ते नीलमलिकाः । सुगन्धिवर्ति
योऽङ्गस्मात्तं ब्रुवन्ति गतायुषम् । विपरीतेन शृङ्गाति
रसान् यद्योपयोजितान् । उपयुक्ताः क्रमाद्यस्य रसा

दोषाभिदृष्टये । यस्य दोषाग्निसास्यश्च कुर्युर्मिथ्योप-
योजिताः । यो वा रसाच्च संवेत्ति गतायुं तं प्रच-
क्षते । सुगन्धिं वेत्ति दुर्गन्धं दुर्गन्धस्य सुगन्धिताम् ।
शृङ्खलीते योऽन्यथा गन्धं शान्ते दीपे च नीरुजः । यो
वा गन्धाच्च जानाति गतायुं तं विनिर्दिशेत् । दन्वा-
न्य, णहिमादीनि कालावस्था दिशस्तथा । विपरीतेन
शृङ्गाति भावानन्यांश्च यो नरः । दिवाज्योतीर्षि
यथापि ज्वलितानीय पश्यति । रात्रौ सूर्यं ज्वलन्तं
वा दिवा वा चन्द्रवर्चसम् । अमेचोपप्लवे यश्च शक्रचाप-
तडिङ्गुणान् । तडित्वतोऽसितान् यो वा निर्मले गगने
घनान् । विमानयानप्रासादैर्यश्च संक्षुलमम्बरम् । यथा-
निलं मूर्त्तमन्तमन्तरीक्षञ्च पश्यति । घूमनीहारवायो-
भिरावृतामिव मेदिनीम् । प्रदीपमिव लोकाञ्च यो वा
भुतमिवाग्न्या । भूमिमटापदाकारां लेखाभिर्यश्च
पश्यति । न पश्यति सनत्तवां यश्च देवीमरुन्धतीम् ।
भुवम्काशगङ्गां वा तं वदन्ति गतायुषम् । ज्योत्स्ना-
दर्पणतोयेषु ज्ञायां यश्च न पश्यति । पश्यत्येकाङ्ग-
हीनां वा विहतां वाऽन्यसत्त्वजाम् । शृङ्गाककङ्कटप्राणां
प्रेतानां यश्चरत्तसाम् । पिशाचोरगनागानां भूतानां
विक्रतामपि । यो वा मयूरकण्ठाभं विधूमं वङ्गिमी-
क्षते । आतुरस्य भवेन्नृत्युः स्वस्थो व्याधिमवाप्नुयात् ।”
अविकं कालचिह्नशब्दे १८८६ प्र० उक्तम् ।

गतार्त्त वा स्त्री गतमार्त्तवं यस्याः । गतपञ्चाशद्वर्षवयस्कायां
स्त्रियाम् । “द्वादशाद्वत्तरादूर्ध्वमापञ्चाशत्समं स्त्रियः ।
सासि सासि भगद्वारा प्रकृत्यैवार्त्तयं सवेत्” भावप्र०
तद्वतिकाल उक्तः । रोगादिना तन्मध्ये गतरजस्कायासपि
जातवन्त्रायां स्त्रियाञ्च राजनि० ।

गतार्थ त्रि० गतो ज्ञातोऽर्थो यस्य । ज्ञातार्थके पदार्थे “तदपि
स्वल्पेनैव गतार्थम्” सा० ८० ।

गतासु त्रि० गताः असवोऽस्य । १स्मृते २शब्दे “गतासुन-
गतासु च नातुशोचन्ति पण्डिताः” गीता । ३गतप्रायप्राणके
च सुश्रुतः गतायुःशब्दे दृश्यम् ।

गति स्त्री गम-भावे क्तिन् । १गमने । “स्रतस्वेवास्ति मे
गतिः” रघुः । “प्रणयातिभूमिमगमयत् गतिभिः”
सावः । “उपागमे दुश्चरिता इवाप्रदां गतिं न निश्चेतु-
मलं शिलीसुखाः” किरा० । २परिणामे च “दुरधिगमा-
हि गतिः प्रयोजनानाम्” किरा० । “गतिः परिणामः”
मङ्गि० । ३प्राप्ते । करणे क्तिन् । ४प्रसाधे च । “व्ययेन